

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **SPRÁVA BUDOV, spol. s.r.o.**, IČ 48534196, se sídlem U Kavalírky 514/3, 150 00 Praha 5, zast. Mgr. Pavlem Hrtúsem, advokátem se sídlem Gorazdova 11, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti Ing. O.P., zast. JUDr. Jitkou Růžičkovou, advokátkou se sídlem Kováků 9/1077, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2010, č.j. 002209/2010/OŽP-Bab,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 8. 2. 2010, č.j. 002209/2010/OŽP-Bab, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808.-Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Pavla Hrtúse, advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) ze dne 8. 2. 2010, č.j. 002209/2010/OŽP-Bab, kterým bylo k odvolání mimo jiných i osoby zúčastněné na řízení změněno rozhodnutí Městského úřadu Beroun, odboru životního prostředí ze dne 16.11.2009, č.j. 5694/2009/ŽP-VOD/Ba. Prvostupňovým rozhodnutím bylo po provedeném vodoprávním řízení uděleno žalobci povolení k odběru podzemních vod ze studny č. 1 na pozemku p. č. 1192 v k.ú. Hlásná Třebáň, v průměrném vteřinovém objemu 0,02 l/s, v maximálním vteřinovém objemu 0,04 l/s, v maximálním měsíčním objemu 103,7 m³/měsíc, v maximálním ročním objemu 1244 m³/rok, ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, a to pro potřeby zásobování rekreačních chat areálu žalobce vodou na časově omezenou dobu 50 let. Změna

výroků v rozhodnutí žalovaného se týkala doby povoleného odběru a to z 50 let na 3 roky (výrok 1) a rozsahu povoleného odběru (výrok 2) tak, že odstavec:

*„v průměrném vteřinovém objemu 0,02 l/s
v maximálním vteřinovém objemu 0,04 l/s
v maximálním měsíčním objemu 103,7 m³/měsíc
v maximálním ročním objemu 1 244 m³/rok*

se celý nahrazuje následujícím zvýrazněným textem

v množství:

***v průměrném vteřinovém objemu 0,02 l/s
v maximálním vteřinovém objemu 0,035 l/s
v maximálním měsíčním objemu 51,84 m³/měsíc
v maximálním ročním objemu 622 m³/rok.***

Žalobce napadá rozhodnutí žalované z následujících skutkových a právních důvodů:

1. Žalovaný, dle odůvodnění svého rozhodnutí, omezil platnost uděleného povolení z 50 let na 3 roky (výrok 1) a zároveň snížil (vyjma průměrného vteřinového objemu) povolené množství odebíraných podzemních vod až na jednu polovinu (výrok 2) a odkazem na postup ústředního vodoprávního úřadu, Ministerstva zemědělství ČR ve věci vedené pod č. j. 3754012006-11000, ve kterém byla nově omezena (zkrácena) lhůta platnosti povolení k odběru podzemních vod stanovená prvoinstančním orgánem, a to z důvodu jednoznačně nevyvrácených obav z možného vlivu nového odběru podzemní vody na stávající povolené odběry podzemních vod. V rozhodnutí ministryně zemědělství je dle žalovaného konstatováno, že *povolením odběru podzemní vody k přesně stanovenému účelu zásobení rodinného domu, s časovým omezením cca 2 roky, se prakticky vyřeší problémy, které vznikají při povolování odběru podzemních vod v lokalitách s nedostatečnou zásobou podzemních vod nebo v případě možného ohrožení stávajících odběrů podzemních vod, kdy bude možné při provádění povoleného a časově omezeného odběru podzemních vod posoudit, zda tímto odběrem dochází k významnému ovlivnění možnosti odběru podzemní vody jiných, k tomu oprávněných osob.*“ V prvostupňovém řízení byl zpracován RNDr. S.Ch. hydrogeologický posudek, ze kterého jasně vyplývá, že povolením odběru podzemních vod žalobci nedojde k podstatnému ovlivnění kvality ani kvantity vody v okolních studnách. Městský úřad Beroun ve svém rozhodnutí shledal závěry z tohoto posudku pramenící za dostačující. Změnou množstevních limitů pro odběr vody, se odvolací orgán v rozhodnutí podrobněji nezabýval, ale opětovně konstatuje povolené množství a za pomoci jakéhosi dále nevyjasněného výpočtu dochází k novým, sníženým objemům odběrů vody, s odůvodněním, že *„v uvedeném směru, který lépe vystihuje oprávněné potřeby žadatele a umožňuje využívání podzemních vod v dané lokalitě i pro jiné oprávněné uživatele, byla provedena změna výroku napadeného rozhodnutí“*. Žalobce považuje takový postup žalovaného v odvolacím řízení za nezákonný a argumentaci, o níž opřel své rozhodnutí o podaném odvolání, za nedostatečnou. Rozhodnutí je ve svých podstatných argumentech nepřezkoumatelné, neboť neposkytuje objektivní vodítko umožňující zjistit konkrétní úvahy, jež vedly správní orgán k závěrům, že snížený odběr lépe vystihuje oprávněné potřeby žalobce. Změna prvoinstančního rozhodnutí, kdy odvolací orgán zásadním způsobem změnil rozhodnutí Městského úřadu Beroun, je popřením zásady dvojinstančního rozhodování.

2. Žalobce dále zdůrazňuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí správně odkazuje na skutečnost, že v řízení bylo předloženo odborné vyjádření RNDr. Ch., jež se vyjadřuje k otázce dopadu čerpání podzemních vod žalobcem na okolní studny tak, že k podstatnému ovlivnění kvality ani kvantity vody nedojde. Žalovaný přesto s odkazem na rozhodovací praxi nadřízeného vodoprávního úřadu zkrátil dobu povoleného odběru, ačkoliv nadřízený správní orgán přistoupil k omezení povolení k odběru podzemních vod na dobu 2 let pouze z důvodu, aby zjistilo, zda během této doby nedojde k významnému ovlivnění možnosti odběru podzemní vody jiných, k tomu oprávněných osob. Žalobce se proto domnívá, že žalovaný k této praxi neměl vůbec přihlížet, když je z odborného posudku RNDr. Ch. zřejmé, že zde k takovému „zkouškovému“ režimu odběru podzemních vod není důvod přistupovat.

3. Žalobce dále vytýká žalovanému nekonzistentnost rozhodování, když ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 7 A 49/2010 podané u zdejšího soudu dne 5. 3. 2010, kde bylo řešeno naopak právo osob zde zúčastněných na řízení čerpat vodu ze studny na sousedícím pozemku povolil odběr podzemních vod ve stanoveném množství na dobu určitou 50 let. Jedná se přitom o velmi podobné kauzy, kdy správní orgán rozhodoval o čerpání podzemních vod ze studny na sousedícím pozemku, v obou případech tedy jde o čerpání vod z téže hydrogeologické oblasti. Proč však žalovaný jako odvolací orgán v jednom případě považuje za nutné omezit právo čerpání podzemních vod na dobu dvou let, a to s odkazem na tam specifikované rozhodnutí ministryně ČR ve věci, jež dle mínění žalobce nemá žádnou souvislost se zde projednávanou věcí (žalobce v této souvislosti zdůrazňuje, že správní řízení není vedeno zásadou precedenčních rozhodnutí, nýbrž pouze vázaností právními předpisy), přičemž v druhém případě, projednávaném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 7 A 49/2010 za zcela shodných objektivních podmínek dané lokality ponechává možnost jinému subjektu čerpat podzemní vody v daném množství po dobu 50 let, není naprosto zřejmé. Žalobce se dovolává zásady právního státu, jež by měla každému účastníku správního řízení garantovat shodné rozhodnutí za totožných podmínek.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že přistoupil ke zkrácení doby povoleného odběru, protože „pouze skutečné a dlouhodobé užívání studny ověří její možný vliv na studny okolní, kdy míra ovlivnění okolních studní studnou žalobce, obecně přiznaná ve všech vyjádřeních osob s odbornou způsobilostí, závisí zejména na množství, intenzitě a délce trvání odběru podzemní vody.“ Přihlédl ke skutečnosti, že před vydáním povolení k odběru podzemní vody pro žalobce zde již existovalo právo k podzemním vodám a sice pro vlastníka studny na sousedním pozemku, pana S., udělené k odběru v průměrném množství 0,003 l/s. Vzhledem k této skutečnosti zde byla možnost, že řádově vyšší odběr podzemní vody požadovaný žalobcem (0,02 l/s) může do práva pana S. k podzemním vodám zasáhnout. Dále žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce, že k tomuto postupu nemělo být přistoupeno z důvodu jednoznačného vyjádření RNDr. Ch., je jednak nepravdivé, neboť posudek jmenované připouští určitou možnost ovlivnění okolních studní a jednak vychází z účelového zamlčení oponentních posudků paní M. a RNDr. K., které zřetelně vyslovují možnost vzájemného ovlivňování studní v lokalitě, kdy žalobce v jiné žalobě zasahující do práv pana S. (viz bod C) posudkem RNDr. K. a jeho závěrem naopak důrazně argumentuje. K tvrzení žalobce o nekonzistentnosti rozhodování žalovaného, když povolení u sousedního pozemku bylo vydáno na 50 let, žalovaný uvedl, že posuzoval obě uvedená řízení k rozdílnému právnímu stavu a k rozdílným podmínkám, které tu byly v době prvoinstančních řízení a s ohledem na skutečnost, že žalobce hodlal ve své pozdější žádosti zasahovat do podzemních vod řádově vyšším odběrem podzemní vody (0,02 l/s), než pan S. (0,003 l/s.). Míra možného ovlivnění okolních vodních zdrojů závisí zcela nepochybně a zejména na

množství odebírané podzemní vody a na existenci práv jiných osob k podzemním vodám existujícím v době konkrétního vodoprávního řízení. Z toho důvodu také může dojít k uložení rozdílných opatření k prokázání možného vlivu požadovaného odběru podzemní vody na hladinu podzemních vod. „Z obecného hlediska lze konstatovat, že pokud studny zasahují do stejné hladiny podzemních vod jak uvádí např. posudek RNDr. K. zmíněný v části B tohoto článku, mohou se nepochybně, jak také připouští žalobcem zmíněné vyjádření RNDr. Ch., vzájemně ovlivňovat“.

Podáním doručeným soudu dne 13.7.2010 se přihlásil do řízení Ing. P., s oznámením, že bude v řízení vystupovat jako osoba zúčastněná na řízení; součástí podání byla plná moc udělená právní zástupkyni JUDr. Jitce Růžičkové. K věci se osoba zúčastněná na řízení v rámci tohoto podání, ani později, nevyjádřila.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, kterými je vázán, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce v první žalobní námitce uvedl, že žalovaný v odvolacím řízení omezil platnost uděleného povolení z 50 let na 3 roky (výrok 1) a ve výroku 2 snížil (vyjma průměrného vteřinového objemu) povolené množství odebíraných podzemních vod až na jednu polovinu, aniž by zdůvodnil svůj postup, neboť odkaz na rozhodovací praxi nadřízeného správního orgánu (ústředního vodoprávního úřadu, Ministerstva zemědělství ČR ve věci vedené pod č. j. 3754012006-11000) nelze použít, jelikož dopadá na situaci, kdy *„odběrem dochází k významnému ovlivnění možnosti odběru podzemní vody jiných, k tomu oprávněných osob“* ale z hydrogeologického posudku zpracovaného RNDr. S.Ch. vyplývá, že povolením odběru podzemních vod žalobci nedojde k podstatnému ovlivnění kvality ani kvantity vody v okolních studnách, a žalovaný za pomoci jakéhosi dále nevyjasněného výpočtu dochází k novým, sníženým objemům odběrů vody, s odůvodněním, že *„v uvedeném směru, který lépe vystihuje oprávněné potřeby žadatele.“* Odůvodnění změny obou výroků žalobce považuje za nepřezkoumatelné.

O námitce soud uvážil takto: Odůvodnění změny výroku 2 žalovaným (až ve vyjádření) tím, že došlo k početní chybě, kdy průměrný vteřinový objem byl stanoven správně, ale zbylé ukazatele byly propočteny chybně, je nedostatečné už tím, že chybně mohl být stanoven kterýkoliv z maximálních ukazatelů a chybně mohl být stanoven i průměrný vteřinový objem. Především však odůvodnění rozhodnutí žalovaného neobsahuje sdělení, že se jedná o chybný propočet ostatních ukazatelů z průměrného vteřinového objemu a snížení maximálního měsíčního a ročního povoleného odběru žalovaným o polovinu, že odůvodněno žalovaným zcela nelogicky pouhým konstatováním, že **„V uvedeném směru lépe vystihuje oprávněné potřeby žadatele...“** Kromě toho, že jde o rozhodnutí pro žadatele (žalobce) překvapivé, neboť nepožadoval snížení odběru, naopak požadoval zamítnutí odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým mu byl povolen maximální roční odběr ve výši 1 244 m³/rok, jde o odůvodnění vnitřně rozporné a nedostatečné.

Pokud jde o druhou žalobní námitku, o odůvodnění omezení doby platnosti uděleného povolení z 50 let na 3 roky (výrok 1), žalovaný vycházel z rozhodovací praxe nadřízeného

(ústředního vodoprávního úřadu, Ministerstva zemědělství ČR ve věci vedené pod č. j. 3754012006-11000), který ale rozhodoval v případě, kdy „*odběrem dochází k významnému ovlivnění možnosti odběru podzemní vody jiných, k tomu oprávněných osob*“ Závěr hydrogeologických posudků RNDr. Ch. je však takový, že nedochází k podstatnému ovlivnění kvality ani kvality vody v okolních studnách. V Hydrogeologickém posudku ze dne 11. listopadu 2008 dospěla RNDr. Ch. k závěru, že: „*Po zhodnocení všech dostupných údajů k předmětné lokalitě i zájmovému vrtu konstatuji, že užíváním vrtané studny č. 1 pro potřeby rekreačního areálu - ustálený odběr 0,02 l/s max. do 0,04 l/s tj. průměrně 51 max. 103,7 m³ za měsíc a max. 1244 m³ za rok- nedojde k podstatnému ovlivnění kvality ani kvantity vody v okolních stávajících studnách, neboť jsou vesměs ve větší vzdálenosti než je v daném horninovém prostředí možný dosah depresního kužele od takto využívané studny, rovněž tak nedojde k ovlivnění horninového prostředí širšího okolí studny a zároveň ani k ovlivnění ekosystémů na lokalitě, které jsou vázány na zájmovou zvěď.*“

Proto nebylo možno aplikovat rozhodovací praxi nadřízeného orgánu na nyní projednávanou věc. Je pravdou, že žalovaný vycházel i z dalších posudků předložených odvolateli, a to z posudku M. a RNDr. K., kteří ale dospěli k odlišným závěrům, než RNDr. Ch. V hydrogeologickém posudku RNDr. K. se v třetím odstavci uvádí, že „*veškeré studny v této oblasti, z nichž je odebírána voda, se vzájemně ovlivňují. Z uvedených důvodů je nutné před jakýmkoliv povolením dalšího odběru podzemních vod provést hydrodynamickou zkoušku... Pouze na základě provedené a vyhodnocené hydrodynamické zkoušky... lze zjistit možnost dalšího odběru podzemních vod a případně stanovit maximální povolený odběr tak, aby nedocházelo k ovlivnění okolních studní.*“ Z Hydrogeologického posouzení Z.M. ze dne 25.10.2009, který byla požádána vlastníkem sousední studny a odvolatelem Ing. P., o zhodnocení vlivu vhodnosti udělení povolení k odběru vody ze studny č. 1 (na pozemku žalobce), vyplývá, že nedospěla k žádnému závěru ohledně ovlivnění povolované studny se studnou zadavatele. V posudku se uvádí, že: „*Nebylo dosud prokázáno, zda odběrem vody z vrtaných studní S 1 a S 2 pro potřebu rekreačních objektů majitele SPRÁVA BUDOV s.r.s. nebudou negativně ovlivněny dosud povolené studny v území. Ke zjištění míry dosahu ovlivnění ... je vhodné provést čerpací zkoušku.*“

Z žádného z posudků neplyne „významné ovlivnění možnosti odběru podzemní vody jiných, k tomu oprávněných oso.“ Podsudek RNDr. K. obecně konstatuje, že všechny okolní studny se ovlivňují, což posudek Ch., který se zabýval zhodnocením konkrétně stanoveného odběru, ve svých závěrech, že „nedojde k podstatnému ovlivnění“ fakticky popřel, a posudek M. konstatoval, že ovlivnění nebylo dosud prokázáno.

Z uvedené konstatace jednotlivých posudků vyplývá, že se ve svých závěrech ohledně míry ovlivnění nebo míry prokazaného ovlivnění okolních studní rozcházejí. Žalovaný tento rozpor, přestože z posudků cituje, nijak nevypořádal, k čemuž byl povinen jestliže při svém znalečů vycházet. Žalovaný na straně 7-8 své rozhodnutí potvrzuje, že vycházel z posudků všech tří posuzovatelů, kteří ale dle názoru soudu dospěli k odlišným závěrům. Žalovaný uvedl: „*Posudek p. M. a posudek RNDr. K. na žádných důkazech nezpochybňuje závěry p. Ch., které vycházejí z dlouholetých znalostí lokality z předchozích prací firmy, použitých např. i při řízení o povolení odběru podzemní vody pro p. S. Tvrzení p. M. o vhodnosti provedení čerpací zkoušky a nemožnosti vzniku klasického depresního kužele se odvíjí od hodnocení*

geologických a hydrogeologických poměrů lokality, provedeném jmenovanou bez udání zdroje informací v tomto směru. K názoru p. M., že nebylo dosud prokázáno, zda odběrem vody z vrtaných studní č.1 a č. 2 nebude negativně ovlivněny dosud povolené studny v území je nutno konstatovat, že se jedná o neúplné tvrzení. Právě posudek p. Ch. a to zejména doplněk č. 2, se na dostupné dokumentaci zabývá tímto posouzením se závěrem, který nebyl hodnověrně nikým zpochybněn, že k takovému ovlivnění nedojde.“ Na straně 8 pak žalovaný pokračuje: „RNDr. Ch. svůj posudek následně doplnila o dodatek č. 2 ze dne 22.9. 2009. V dodatku uvádí, že její hodnocení hydro geologických poměrů lokality vychází z ověřených dat, shromážděných v letech 1999-2009 z vyhodnocení 52 hydro geologických posouzení studní, resp. jejich umístění v lokalitě Hlásná Třebáň a uvádí jejich seznam. Vše s podporou výsledku provedení čerpacích zkoušek k vrtům na pozemku č. parc. 941/2 a 166/1 v obdobném geologickém prostředí, kdy lze k vrtané studni na pozemku č. parc. 1192 odvodit, že u tohoto 35 hlubokého vrtu, s hladinou podzemní vody cca 15 m pod terénem, při čerpání max. požadovaného množství podzemní vody 0,4l/s bude poloměr depresního kužele 16,95 m. Své hodnocení RNDr. Ch. uzavírá konstatováním, že všechny studny v okolí jsou v mnohem vzdálenosti větší než je poloměr depresního kužele kolem studny č. 1 na pozemku č. parc. 1192 (cca 40 a 70 m od studny na pozemku č. parc. 1192). Tyto závěry nebyly žádným z účastníků na důkazech vyvráceny nebo zpochybněny a odvolací orgán nemá v tomto případě již žádný důvod jim nepřiznat vypovídající schopnost v daném rozsahu podporující možnou správnost vysloveného závěru osoby s odbornou způsobilostí RNDr. Ch.“

Z uvedeného vyplývá, že žalovaný opírá své rozhodnutí o posudky RNDr. Ch., která ale možnost podstatného ovlivnění neshledává. V závěru Doplnku č. 2 ze dne 22.září 2009, o který žalovaný své rozhodnutí o snížení množství a doby povoleného odběru opírá, RNDr. Ch. dokonce uvádí: „Poloměr dosahu deprese při čerpání 0,4l/s z předmětné studny č. 1 pro rekreační areál Správy budov s.r.s. je menší než 20 metrů. Všechny studny majitelů, kteří proti povolení odběru z této studny namítají jsou v mnohem větší vzdálenosti než je tato . Pokud mají problém s vydatností vlastních studní, je třeba hledat chybu v hloubkách a případně technickém provedení jejich jednotlivých studní.“

Soud dospěl k závěru, že odůvodnění změny výroku č. 2 (snížení maximálních povolených hodnot odběru) je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pokud jde o odůvodnění výroku č. 1, závěr žalovaného o omezení doby platnosti povoleného odběru nemá oporu v spisovém materiálu a je s ním v rozporu.

Na základě všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, dílem pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodu dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a dílem pro vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť závěry žalovaného jsou v rozporu se správním spisem a nemají v něm oporu.

Bude úkolem žalovaného, aby se v dalším řízení znovu zabýval žádostí společnosti žalobce a při jejím posouzení v souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. vycházel ze závazného právního názoru soudu vyjádřeného v odůvodnění tohoto rozsudku.

Žalobní námitku uvedenou pod bodem 3 soud nemohl vypořádat, vzhledem k výše uvedeným vadám řízení, a pro nadbytečnost, jelikož nelze předjímat další rozhodování žalovaného. Obecně však nutno souhlasit s žalobcem, že ve skutkově a právně shodných případech odlišných účastníků je správní orgán povinen postupovat tak, aby nevznikaly při jeho rozhodování nedůvodné rozdíly.

Ve třetím výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012. Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a částkou 1008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady na právní zastoupení tak činí 5.808,- Kč. Celková výše nákladů, včetně zaplaceného soudního poplatku, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 7.808,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,-Kč, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce (ust. § 149 odst.1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.).

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. dubna 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu